

[Handelsministeren.]

indeholder derfor bestemmelser, der skal lette denne proces.

Med henblik på at lette overgangen til de nye regler er der i det omfang, direktivet tillader det, foreslået en række overgangsbestemmelser.

Når man ser den hidtil gældende meget forskelligartede nationale lovgivning med hensyn til adgangen til at udøve forsikringsvirksomhed, kan det fastslås, at De europæiske Fællesskaber med vedtagelsen af de 2 direktiver har nået et betydningsfuldt resultat. Det er lykkedes at forene lande med tradition for en meget liberalistisk lovgivning på dette område og lande med en langt mere rigoristisk lovgivning.

Det må ventes, at Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber vil betyde nogen øget konkurrence på forsikringsområdet, formentlig navnlig for så vidt angår store forsikringer og store virksomheder inden for sø- og transportforsikring, luftfart, industri og handel. Konkurrencen vil antagelig også blive påvirket af, at en række erhvervsvirksomheder inden for fællesmarkedet vil blive etableret i flere fællesmarkedslande og dermed få kontakt med forsikringsselskaber i flere af disse lande.

I et vist om end begrænset omfang har Danmarks indtræden i fællesmarkedet allerede været medvirkende til, at danske forsikringsselskaber har gennemført fusioner med det formål at nedbringe omkostningerne og styrke økonomien med henblik på den fremtidige konkurrence.

For forsikringstagerne vil en sådan udvikling ikke kunne give anledning til ulemper, idet udenlandske forsikringsselskaber foreløbig kun vil kunne operere her i landet under de danske tilsynsmyndigheders kontrol og i overensstemmelse med danske bestemmelser om forsikringsvirksomhed, således som disse vil blive tilpasset gennem harmoniseringen. Harmoniseringen vil ikke medføre nogen lempelse, men nærmere en skærpelse af de danske regler. Samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne og de mere detaljerede bestemmelser om etablering i et andet medlemsland vil betyde en meget væsentlig forbedring af tilsynet med udenlandske forsikringsselskaber.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, tillader

jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om skibsregistrering*.

I den sidste 5 års periode er antallet af dokumenter, der anmeldes til registrering ved skibsregistret, steget med ca. 50 pct. samtidig med, at fremkomsten af nye og komplicerede rederiformer i væsentlig grad har forøget arbejdet med registrering af de enkelte dokumenter.

Dette har medført, at ekspeditionstiden i skibsregistret er blevet væsentligt forøget og nu har nået en længde, som nødvendiggør, at der træffes foranstaltninger til afhjælpning af forholdene.

Der er allerede truffet forberedelser til at skaffe skibsregistret forbedrede lokaleforhold og yderligere personale, og samtidig søger man på forskellig måde at rationalisere arbejdsgangen.

En af de opgaver, som belaster skibsregistrets personale, er fremsendelsen af genparten af samtlige registrerede dokumenter for skibe med hjemsted uden for København til det distriktskontor, i hvis område skibet er hjemmehørende, med henblik på indsættelse i en særlig for det pågældende skib indrettet distriktsmappe.

Det er handelsministeriets indtryk, at adgangen til at skaffe sig orienterende oplysninger om et skib ved gennemsyn af distriktsmappen kun benyttes i ringe omfang, og da der til skibsregistret kan være anmeldt rettigheder, som ikke fremgår af distriktsmappen, vil det, for at få fuldstændige og ajourførte oplysninger om et skib, alligevel være nødvendigt at rette henvendelse til skibsregistret.

Som et led i rationaliseringen af arbejdet i skibsregistret foreslås det derfor, at ordningen med distriktsmapper ophæves. Direktoratet for toldvæsenet, hvis personale forestår distriktskontorerne i provinsen, har intet at indvende imod forslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endelig har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til søværingslov* og

[Handelsministeren.]

forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse.

Fremsættelsen af de to lovforslag skyldes dels den tekniske udvikling i skibene i de senere år og dels udviklingen inden for det samlede uddannelsesområde. Det primære formål med den foreslåede lovgivning er at åbne mulighed for og i et vist omfang at stille krav om en bedre søfartsuddannelse. Det foreslås, at man inden for søfartsområdet går over til et uddannelsessystem, hvorved uddannelsen af søfarende bringes mere i overensstemmelse med de uddannelser, der er under udvikling inden for landerhvervsområderne.

Søfartsuddannelsen opdeles efter forslaget i en erhvervsfaglig basisuddannelse (erhvervsfagligt grundkursus), en periode med praktisk arbejde og indlæring og et erhvervsfagligt afslutningskursus. Søfartsuddannelsen opdeles naturligt i dæksuddannelse, maskinuddannelse, restaurationsuddannelse og radiouddannelse. Det ville være ønskeligt straks at kunne gøre både de erhvervsfaglige grundkursus og de erhvervsfaglige afslutningskursus obligatoriske i alt fald for dæks- og maskinmandskab. Dette er imidlertid ikke muligt uden at overskride de nuværende bevillingsrammer for søfartsuddannelsen. Med den nuværende kapacitet på søfartsskolerne er det for øjeblikket kun muligt at udvide grundkursus fra 3 til 5 måneder og endvidere at tilbyde et større antal elevpladser, end hvad der hidtil har været behov for. Inden for de nuværende rammer vil det endvidere være muligt fortsat at afholde afslutningskursus i samme omfang, som det i de senere år har været gennemført på forsøgsbasis.

Et andet formål med ændringerne i uddannelsesloven er at give fiskere en bedre erhvervsmæssig uddannelse, end der for øjeblikket kan gives inden for rammerne af den gældende lovgivning.

For lystsejleres vedkommende drejer det sig om at kunne give en mindre, men mere formålsrettet uddannelse end den, der for øjeblikket tilbydes i den gældende lovgivning.

For at kunne gennemføre de ændringer, der er indeholdt i forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse, er det nødvendigt at ændre en række sønæringsbe-

stemmelser. Reglerne om sønæring indeholdes for øjeblikket i lov om skibes bemanning.

Ved forslaget til sønæringslov ophæves sønæringsbestemmelserne i bemanningsloven og erstattes af en selvstændig lov. Jeg finder det mere rationelt, at systemet ændres således, at disse to områder bliver adskilt i hver sin lov.

Udover at ændre sønæringsbestemmelserne, således at de ændrede uddannelsesregler kan få virkning, har jeg fundet anledning til også at foreslå forskellige andre ændringer, som skyldes udviklingen inden for skibsfarten og ønsket om at sikre, at søfarende i danske skibe til enhver tid har den bedst mulige uddannelse.

Jeg foreslår således, at udmønstring til dæks-tjeneste i visse nordeuropæiske havne gøres betinget af, at den pågældende har gennemgået et erhvervsfagligt grundkursus. Rejsmulighederne i Nordeuropa er i dag så gode, at det normalt ikke skulle volde vanskeligheder at antage folk med den rette uddannelse, selv om disse er ledige i en anden havn end den, skibet ligger i. For ikke at stille danske skibe i havne uden for Nordeuropa i den situation, at fremskaffelse af dæksmandskab med den nævnte uddannelse vil forsinke skibets afgang væsentligt, har jeg her fundet det rimeligt i stedet for den teoretiske uddannelse at kræve en passende fartstid. I uddannelsesloven indføres erhvervsfagligt afslutningskursus for både dæksmandskab og maskinmandskab. Tiden er som nævnt ikke inde til at gøre disse afslutningskursus obligatoriske, men sønæringslovforslaget indeholder en hjemmel til at gøre dette, når udviklingen måtte gøre det påkrævet. For dæksmandskabets vedkommende sker der den væsentlige forenkling, at de tre mandskabsgrupper: dæksdreng, ungmænd og letmatroser, slås sammen til én gruppe, som det er fundet naturligt at benævne ubefarne matroser.

De to lovforslag har været forelagt søfartens organisationer, der i det store og hele har kunnet tilslutte sig uddannelsesforslagene som værende en væsentlig forbedring i forhold til det nuværende uddannelsessystem. Derimod har søfartens organisationer ikke på alle punkter kunnet give deres tilslutning til de ændringer, jeg foreslår på sønæringsområdet. Nogle organisationer kunne ønske en større del af uddannelsen gjort obligatorisk, medens andre kun